

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๘๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรถัดการเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนด
เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลาดยาว
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่ง
กระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจที่ดินซึ่งจะต้องเวนคืนเสียแล้ว
ตามความในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายนามผู้เป็น

๒๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๖๗

เจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กะชวงกลาไหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกะชวงกลาไหมรักษการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

